

Dârülmülk Konya

TARİH, KÜLTÜR, SANAT VE MEDENİYET
2023 / 2

“Vuslat”ın
750. yılında
Hz. Mevlânâ
ÖZEL SAYI

Konya

KONYA BÜYÜKŞEHİR BELEDİYESİ
ADINA SAHİBİ
Uğur İbrahim Altay

YAYIN KURULU

Ahmet Emre Bilgili

Azmi Özcan

Beşir Ayvazoglu

Coşkun Yılmaz

Erhan Afyoncu

Hilmi Şenalp

Mahmut Erol Kılıç

Mustafa Fayda

Mustafa S. Küçükbaşçı

Özkul Eren

Şükrü Koyuncu

GENEL YAYIN YÖNETMENİ

Mustafa S. Küçükbaşçı

Coşkun Yılmaz

YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ

Ahmet Bilgiç

YAYIN KOORDİNATÖRÜ

Osman Demirtaş

EDİTÖR

Ekrem Aytaç

Mehmet Bilal Yamac

SANAT YÖNETMENİ

Özkul Eren

GRAFİK TASARIM ve UYGULAMA

Yasin Ilıcalı

FOTOĞRAF

Konya Büyükşehir Belediyesi Arşivi

İzzet Keribar

Ekrem Aytaç

2023-2

BASKI

Seçil Ofset

100. Yıl Matbaacılar Sitesi 4. Cadde No: 77

Bağcılar-İstanbul

www.secilofset.com • Sertifika No: 44903



İLETİŞİM

Konya Büyükşehir Belediyesi

Kültür ve Sosyal İşler Daire Başkanlığı

Mevlana Kültür Merkezi Çimenlik Mahallesi

Aslanlı Kışla Caddesi No: 8 Karatay/KONYA

Tel: 444 55 42

web: www.konya.bel.tr

e-mail: darülmülk@konya.bel.tr



MERHABA...

Türk-İslâm düşüncesinin insan formunda tecessümü olarak nitelenebilecek Hz. Mevlânâ, Dârülmülk Konya'nın ikinci sayısının gündemini teşkil ediyor. Konya ve Hz. Mevlânâ, biri olmadan diğerinin düşünülmemeyeceği madde ve ruh bütünlüğünün ifadesi. Bu tecelli her biri düşünce dünyamızın ufuklarını zenginleştiren seçkin yazarlarımız tarafından çeşitli yönleri ile kaleme alındı ve tarihe not düşüldü. Bu yazılar özel hazırlanan illüstrasyon ve görsel malzemelerle de desteklendi.

Milletleri büyük yapan bir husus da kader anlarındaki davranış kabiliyetleridir. Adeta kurucu mayanın her hal ve şartta yaşatılması anlamına gelen bu kabiliyet tam da ihtiyaç duyulduğu anda kendi içinden yetişen nefeslerin sıcaklığı ile harekete geçer. 13. yüzyıl böyle bir kader anıdır. Türk-İslâm geleneği tarihin kaydettiği en çetin imtihanlardan biri ile karşı karşıyadır. Bir taraftan Moğol istilâsı diğer taraftan Haçlı saldırıları ile maruz kalman girdaptan kurtulma başta Hz. Mevlânâ olmak üzere Yunus Emre, Hünkar Hacı Bektaş, Hacı Bayram Veli, Şeyh Edebali, Abi Evren ve daha niceleri gibi

gönül erlerinin yeşerttiği mayanın hayatıyeti ile yeni bir yolculuğu başlatmıştır. Bu gönül erlerinin her biri yanmış yıkılmış bir coğrafyada bütün ümitlerini kaybetmiş insanlara yeni bir hayat nefesi üflediler. Her biri aynı hakîkatı kendi dilince seslendirdi.

Tarihin yetiştirdiği en güzîde şahsiyetlerden biri olan Mevlânâ Celâleddîn-i Rûmî de “Toprağa sevgiden başka bir tohum ekmeyiz” diyerek Türk-İslâm medeniyet anlayışının temel harcının sevgi olduğunu tebeyyün ettirmişti. İşte bu harcı korumak yarınların teminatıdır. Ancak geleneği korumak onu müzelik malzeme keyfiyeti ile değil yaşayan bir değer olarak yarınlara aktarmak ile anlamlı hale gelir. Onun için de yine Hz. Mevlânâ’nın ifadesiyle “Yeni şeyler söylemek” gereklidir. Her dem yenilenmek her an tazelenmek.

2023 senesi vuslatın 750. yılı münasebetiyle bütün dünyada “Mevlânâ Yılı” olarak idrak edilecek. Onun için Konya’ya ve bize düşen büyük sorumluluklar var. İlim ve irfan müktesebatımızın bütün dünyaya yeniden takdimi için bu vesileyi bir imkân olarak değerlendirip tarihin bu en muteber isimlerinden birinin rehberliği ile sevginin bütün hal ve tecellilerini yeniden mahzun ruhlara üflemek lâzım. Dârülmülk Konya bu sayısına bu saikle hazırlandı.

Kıymetli okuyucularımız; dergimizin bu sayısı baskı aşamasında iken bir başka vuslat daha gerçekleşti ve çok kıymetli Prof. Dr. Mustafa Sabri Küçükaşcı hocamız dar’ül-bekaya irtihal eyledi. O olmasaydı bu dergi ete kemiğe bürünemezdi. Âdeta mesuliyetini ikmal ile bizlere emanet bırakıp sonsuzluk yolculuğuna çıkar gibi gitti. Konya’nın Türk-İslâm âlemine hediye ettiği yiğit bir kıymet olarak ardında nice güzellikler bırakıp Rahmet-i rahmâna kavuştu. Dârülmülk Konya’da bu güzelliklerden olduğu için vuslat sayımız onun aziz hatırasına ithaf olunur. Makamı âli, menzili mübarek olsun.

Dergimizin yayınıyla ilgili kararlılığı ve yayın kurulunun kararlarına desteğinden dolayı Konya Büyükşehir Belediye Başkanımız Uğur İbrahim Altay’a, yazarlarımıza, tasarım ekibine, katkıda bulunan bütün dostlara müteşekkirimiz.

YAYIN KURULU



MUSTAFA SABRİ KÜÇÜKAŞCI
22 Aralık 1963 - 29 Temmuz 2023

*Bir talebe heyecanı,
muhabbeti ve gayretiyle hazırladığı
“Vuslat” Özel Sayımızı
son bir hatıra gibi bırakarak aramızdan ayrılan
muhterem hocamızı sevgi, saygı ve
rahmetle yâdediyoruz.*

Dâirülmülk
Konya

İÇİNDEKİLER



06
MEVLÂNÂ VE YUNUS SELÇUKLU'DAN OSMANLI'YA MEVLEVÎLİK
BEŞİR AYVAZOĞLU

14
NİÇİN MEVLÂNÂ VE NİÇİN ŞİMDİ?
SEYYİD HÜSEYİN NASR

18
ÂLİM VE DEVLET ADAMI İLİŞKİSİNDEN İLİM VE SİYÂSET
İLİŞKİSİNE
TAHSİN GÖRGÜN



26
MEVLEVÎLİK VE HAT SAN'ATI
UĞUR DERMAN

42
MAHMUT EROL KILIÇ İLE İRFAN GELENEĞİMİZ VE HZ. MEVLÂNÂ
ETRAFINDA "İKİMİZİN KALBİ BİRDİR, SEN BENİMSİN; BEN SENİNİM"
MUSTAFA SABRİ KÜÇÜKAŞCI



62
HZ. MEVLÂNÂ VE İNSANLAR ARASINDAKİ FARKLAR
ŞULE GÜRBÜZ

78
VARLIK VE RUH ANLAYIŞI BİLİMSEL BİLGİ-HZ. MEVLÂNÂ
M. EMİN ÜNAL

84
İNCİRE LAYIK OLDUĞUNU DÜŞÜNEN KUŞÇAĞIZLAR DEĞİLSEK
AVUCUMUZDAKİ SÜT NEREDEN?: BİR "MEVLÂNÂ FELSEFESİ"NE
NEDEN İHTİYAÇ DUYARIZ?
EMİNE CANLI

110
MEVLÂNÂ DERGÂHI VE KALEMİŞLERİ
ALİ FUAT BAYSAL

116
KONYA'DA MESNEVÎHANLIK GELENEĞİ VE MESNEVÎHANLAR
AHMET ÇELİK • HASAN YAŞAR



156
ÂLGİ İLE HAKİKAT ARASINDA İNSAN
ABDULLAH KUŞLU

164
"PEYGAMBERİMİZİN YOLU AŞKTIR..."
SÂFİ ARPAGUŞ

174
İKİ KİTAP, TEK HAKİKAT: MESNEVÎ-Yİ ŞERİF VE
MUHAMMEDİYYE
MEHMET BİLAL YAMAK



181
MOĞOL KUMANDANI BAYCU, MEVLÂNÂ VE KONYA
NADİR KARAKUŞ

188
MEVLÂNÂ'NIN HUZURU
YAVUZCAN GÖKÇER • MELİKHAN KİRAZOĞLU

222
İZMİR MEVLEVÎHÂNESİ VE NEYZEN TEVFİK
MEHMET DEMİRCİ



228
YAPAY ZEKÂNIN DİLİYLE MEVLÂNÂ CELÂLEDDİN
HASAN AKAY

236
BİR TURİZM OBJESİ OLARAK 'GÖRSEL MEVLEVİLİK'
AHMET EMRE BİLGİLİ

252
BEYAZIT YAZMA ESER KÜTÜPHANESİ'NDE
MİNYATÜRLÜ MESNEVÎ-İ MANEVÎ NÜSHASI
BEKİR ŞAHİN



262
MESNEVÎ'DEN BİR HİKÂYE HZ. ÖMER VE İHTİYAR
ÇALGICI
AHMET ANGI

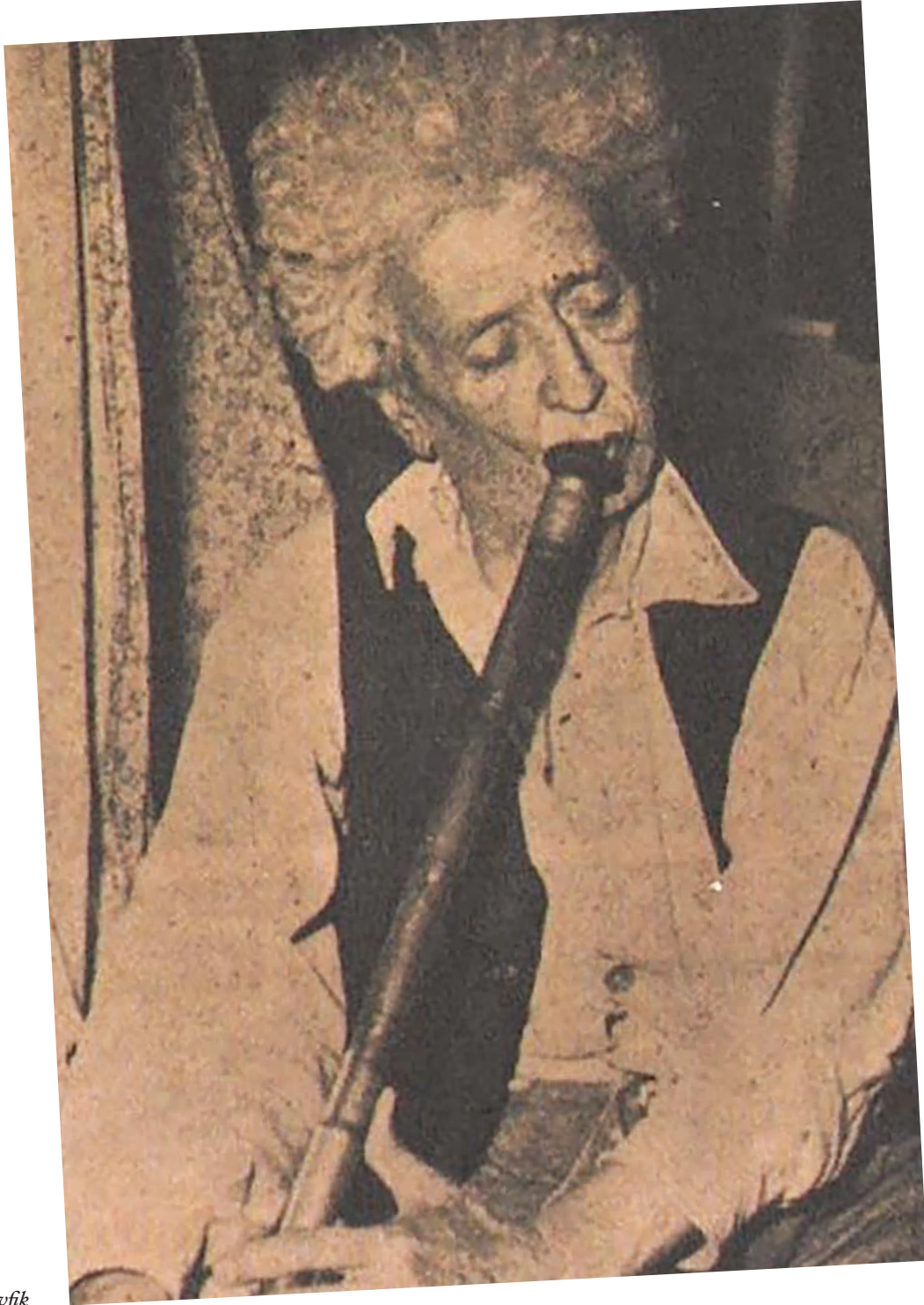
274
HZ. MEVLÂNÂ VE İRFÂN
ALİ TEMİZEL

284
MEVLÂNÂ'NIN ESERLERİNDE ÜRETİM VE ÇALIŞMA
ADEM ESEN



300
ŞEMS VE MEVLÂNÂ
ABDULKERİM SURUŞ • MELİKHAN KİRAZOĞLU

312
MEVLÂNÂ
MUSTAFA ASIM KÜÇÜKAŞCI



Neyzen Tervik

İZMİR MEVLEVÎHÂNESİ VE NEYZEN TEVFIK

MEHMET DEMİRCİ

İzmir Mevlevîhânesi'nin kurucu şeyhi Halil Âkif Dede'dir (1803-1888). İyi yetişmiş bir Mevlevî olan Halil Dede yedi yaşında hâfız olur, 18 yaşında kıraat ilminde icâzet alır. 35 yaşında iken Nakşibendî tarikatine girer. Güzel kıraatı ve mûsikî yeteneğinin onu Mevlevîlik'e yönelttiği düşünülebilir. Bu sebeple İstanbul'a gider, Yenikapı Mevlevîhânesi'nde Osman Selâhaddin Dede'nin yanında çile çıkarır. İzmir'e döner. Sultan Abdülmecid'in yardımıyla o zaman için şehrin en güzel yerinde Mevlevîhâne'yi kurar. 38 sene şeyhlikten sonra 1305/1888'de vefat eder. Dergâhın semâhanesine defnedilir.¹

1850 senelerinde açılan İzmir Mevlevîhânesi'nin 75 senelik bir ömrü olduğu görülür: 1850-1925. Bu Mevlevîhâne'nin en aktif ve renkli sîmâsı Şeyh Nûreddin Efendi'dir. Halil Dede'nin oğludur. Otuz iki yıl postta kaldığı görülür. Nûreddin Efendi ilköğreniminden sonra özel dersler gördü. Farsçayı Hoca Fikri Efendi'den öğrendi. Genç yaşında Mevlevî şeyhliğine getirildi. Sultan Abdülhamid ve Meşrûtiyet devirlerinde şeyhlik görevi

dışında şair, bestekâr, fikir ve sanat adamı olarak da dikkati çeker. Küçük kardeşi Cemal Efendi de neyzenliği ve besteleriyle tanınmış bir mûsikî adamıdır.²

Şeyh Nûri zamanında İzmir Mevlevîhânesi'nin, bu şehrin mûsikî hayatına bir canlılık getirdiği görülüyor. Birinci Dünya Savaşı sırasında Şeyh Nûri'nin, bir Mevlevî gönüllüleri grubu toplayarak cepheye gönderdiği anlaşıyor. Şeyh Nûreddin'in vefâtı işgal sırasında, 4 Aralık 1920'de olmuş ve dergâhın hazîresine defnedilmiştir.

Şeyh Nûreddin Efendi vefat edince yerine oğlu Mehmet Celâleddin postnişin oldu. Yeni postnişin 13-14 yaşlarında idi. Bu yüzden Râkım Elkutlu (1869-1948) bir süre şeyh nâipliği yaptı. Zaten beş sene sonra 1925'te tekkeler kapanacaktır. Bu çok yakışıklı, fakat o nispette tâlihsiz genç şeyh, henüz bekâr iken 25 yaşında vefat etmiştir.

Âilede mûsikî yeteneği irsî olarak devam ediyor olmalı ki, Şeyh Nûreddin Efendi'nin birâderi ve Mevlevî tekkesinin neyzen başı Şeyh Cemal'in oğullarından Nûri Şenneyli (ö. 2006) kanun sanatçısı ve koro şefi olarak yıllarca TRT'de görev yaptı.

¹ Bursalı M. Tahir, *Aydın Vilâyetine Mensub Meşâyih Ulemâ Şuarâ Müverrihin ve Etubbânın Teracim-i Ahvâli*, haz. M. Akif Erdoğan, Akademi Kitabevi, İzmir, 1994, s.73; Ömer Faruk Huyugüzel, *İzmir Fikir ve sanat Adamları*, Kültür B. Yayını, Ankara, 2000, s. 175.

² İbnü'l-Emin Mahmut Kemal İnal, *Hoş Sadâ*, İstanbul, 1955, s. 114,

Özel mülk olan İzmir Mevlevîhânesi zamanla varisleri tarafından satılmıştır. Bugün ondan kalan tek hatıra, Agora'nın yukarı taraflarında, 806. sokak (Patlıcanlı Yokuşu) ile 803. sokağın kesiştiği yerin köşesinde yer alan haziresine ait arsadır.



Şeyh Cemal Efendi

Neyzen Tevfik

Şehrin mûsikî ve edebiyat hayatında önemli bir merkez olan İzmir Mevlevîhânesi'ne yolu düşenlerden biri de Neyzen Tevfik Kolaylı (1880- 1953) olup neyzenliği, hicivleri ve derbeder kişiliğiyle tanınır.

Tevfik 1880 yılında Muğla'nın Bodrum ilçesinde dünyâya geldi. İlköğrenimini Bodrum İptidai Mektebi'nde tamamladıktan sonra, Bodrum Rüşdiye'sinde öğretmen olan babası Hasan Fehmi Efendi'nin öğrencisi oldu.

Yedi yaşlarındayken Bodrum'daki bir kahvede dervişlerden dinlediği neyin sesine hayran kalır. O yıllarda âsâyîş bozuktur. Bulunabilen eşkıyâya ağır cezâlar verilir. Yakalananlar idam edilir. İbret-i âlem için Bodrum'un meydanında onların kesilmiş başları sııklar üzerinde gezdirilir. Bir keresinde bunları gören küçük Tevfik manzaranın etkisiyle rûhî bunalım geçirir.

1894 yılında babası Urla'ya tâyin edilir. Tevfik İzmir İdâdisi'ne gönderilecektir. Ancak ciddi bir sinir krizi geçirir. İstanbul'da hastalığına çözüm bulmaya

çalışılır. Tam teşhis konamaz, sara veya bayılma denir.

Urla'da tanıştığı Berber Kâzım Ağa'dan ney dersi alır. Âilesi hastalığı sebebiyle ona şefkatle yaklaşır ve isteklerini yerine getirmeye çalışır. Biraz iyileşince 1895 yılında İzmir İdâdisi'ne yatılı olarak kaydettirilir. Ancak disipline ve sorumluluk almaya tahammül edemez. Sık sık baygınlık geçirmesi üzerine bir ay sonra okuldan atılır.

Bu sırada yolu İzmir Mevlevîhânesi'ne düşer. Burada Şeyh Nurettin ile tanışır. Neyzen Başı Cemal Bey'in (Şenneyli, 1871-1945) öğrencisi olur. Buraya dört-beş yıl gelip gider. Devrin önemli şâir, edip, muharrir ve müzisyenleri ile tanışır. Edebî bilgisini ve zevkini geliştirir. Türkçe, Arapça ve Farsça dersleri alır. Ünlü şâirlerin divanlarını okur. Şiirler yazar. Mevlevîhâne'de ortam onun için sıkıcı değildir. Sağlığı düzelir. Babasının hayâli onu okutmaktır. Bu sebeple 1899 yılında tahsiline devam etmek için İstanbul'a gider. Yaşı 19'dur.

Bazı yazarlar Neyzen Tevfik'in İzmir Mevlevîhânesi'ndeki dört-beş yılından habersizlerdir. Onun ibtidâi ve rüşdiye tahsilinden hemen sonra İstanbul'a geldiği ileri sürülür. Cemaleddin Server Revnakoğlu bu hataya düşenlerdendir.³ Oysa Neyzen Tevfik "Tercüme-i Halim" şiirinde hayatının bu safhasını ayrıntılı biçimde anlatır.

*

3 Bkz. Revnakoğlu'nun İstanbul'u İstanbul'un İç Tarihi, Fatih, hazırlayan Mustafa Koç, Fatih Bekediyesi kültür yayını, İstanbul, c. I, s. 200

İstanbul'a gelen Tevfik derbederliği ve alkol düşkünlüğü sebebiyle girdiği medrese öğrenimini devam ettiremez. Neyzen Tevfik neyle ve mûsikî ile özdeşleşmiş biridir. Kendisine medrese çevreleri tepkilidir. Ama toplumun başka bâzı kesimleri onu el üstünde tutarlar. Hayâtın akışı içinde mûsikî var ve hep ilgi görmüştür. Tevfik alkolik ve derbederdir ama Hak vergisi sanatı ve neyi onu tolere ettirir.

Böyle aykırı ve marjinal ama cevherli kimseleri nereye koyacağız? Tekkelerin dergâhların onları rehabilite ettiği söylenebilir. Babası hayalleri olan biriydi, Tevfik ise aykırı bir çocuk. Bu çocuk İzmir Mevlevîhânesi'nde kazanılır. Tevfik oraya devam etmeye başlar. Burası ona ona ilâç gibi gelir; mûsikî ilgisi, içindeki şiir ve sanat kabiliyetleri gelişir.

Neyzen Tevfik 19 yaşına kadar, dört yıl İzmir Mevlevîhânesi'nde Mevlevî terbiyesi ile yetişti. Medrese öğrenimi için-İstanbul'a gittiğinde Yenikapı, Galata ve Bahâriye Mevlevîhânelerine devam etti. Ancak, kurallara uymadığı için oralarda tutunamadı. O bir yerde karar kılabilen sebat ve mizâca sâhip değildi, serâzat bir yapıya sâhipti.

Neyzen Tevfik'in bir de Bektâşîlik yönü vardır. Yolu bir ara İstanbul Sütlüce Bektâşî Tekkesi'ne düşer. Merak sâikiyle gitmiştir. Ancak gördüğü sıcak ilgi ve Bektâşî geleneklerini beğenmesi bu tekkeye sık sık uğramasına vesîle olur. İstanbul'da Tahsil için girdiği medreseden uzaklaştırılmıştır. Mevlevîhânelerde tutunamamıştır. İzmir Mevlevîhânesi'nde gördüğü mânevî atmosferi de özlemektedir. Bu özlemine gidermek için Sütlüce Bektâşî Tekkesi uygun bir yerdir. Tekkenin şeyhi Münir Baba'dan nasip alır. Şu mısırâlar ona âittir:

*Mey'de Bektâşi göründüm, Ney'de oldum Mevlevî
Meşrebim Mollâ-yı Rûmî, mezhebim Bektâşîdir⁴*

Tercüme-İ Hâlim

Neyzen Tevfik'in bu ismi taşıyan uzun bir şiiri vardır, burada özetle hayâtını anlatır. Bu şiirin İzmir Mevlevîhânesi'ni tasvir ettiği bölümünü⁵ ve ardından düzyazıya çevrilmiş şeklini sunuyoruz:

*Peyimde mâzî-i ekdâr, önümde âtî-i gam
Şu hâle bak, medet ey çâre-sâz-ı kalb-i elem.*

*Deyip elsiz ayaksız düşünce dergâha
Göründü pîr-i hakikat hemen bu güm-râha*

Arkamda kederli bir mâzî, önümde üzüntülü bir gelecek vardı. Şu hâle bak, medet ey kalplere çâre bulan, diyerek, elsiz ayaksız, yani çâresiz bir şekilde Mevlevî Dergâhı'na düştüm. Yolunu şaşırmış olan bana tarîkatin piri göründü.

*O zât-ı mürşid-i azam ki Şeyh Nûreddin
Harîm-i mahfil-i irfanda câ-nişîn ü metîn*

Bu zat, en büyük mürşid, yani yol gösterici olan Şeyh Nureddin'dir. Kendisi irfan meclisinin tâ içinde sağlam yeri olan biridir.

*O anda bertaraf oldu hemen suâl ü cevap
Dedi "Birâderi gör, durma eyle şitâb"*

Onunla karşılaşınca bende soru cevap kalmadı, endişelerim dağıldı. Bana dedi ki: "Biraderimi gör, hiç durma hemen meşke, ney öğrenimine başla."

*Cemal Efendi ki şeyhin birâderi hem de
Birinci neyzeni dergâh-ı pîrin ol demde*

4 Daha geniş bilgi için bkz. Mehmet Demirci, İzmir'de Tasavvuf Kültürü, H.Yayını, İstanbul, 2017

5 Neyzen Tevfik, "Tercüme-i Hâlim", *Azâb-ı Mukaddes* içinde, Haz. Celal Kırlangıç, İtaliy Kitaplar, Ankara, 1998, s. 158-160



Şeyh Nûreddin Efendi ve
Şeyh Cemal Efendi

Biraderim dediği, kardeşi Cemal Efendi idi. Kendisi Mevlevîhânenin birinci neyzeniydi.

*Kemâl-i vecd ile teblîğ-i emr-i şeyh etti
Kabûle mazhar olup şevk u gaşy ile bitti*

Tam bir coşkuyla Şeyh Nureddin'in emrini kendisine bildirdim. O da beni kabul etti. Kendimden geçercesine hissettiğim bir arzû ve istekle işe başladım.

*Sarıldı dâmen-i üstâda öptü ellerini
Der-i cemâline vakfetti cânını, serini*

Üstâdımın eteğine sarılıp elini öptüm. Neyzen başı Cemal Efendi'nin kapısına canımı ve başımı vakfetmeye karar verdim.

*Açıldı bâb-ı füyûzu hazîne-i hünerin
Kapandı perde-i âlâmı ömr-i derbederin*

Böylece bana neyzenlik hünerine âit hazinenin feyiz kapısı açıldı ve ömrümün derbederlik perdesi kapanmış oldu.

*Notayla meşke devam etti şöyle birkaç mâh
Semâa, mutribe girdi ney elde, başta külâh*

Birkaç ay notayla meşk etmeye devam ettim. Hattâ başımda Mevlevî külâhı olduğu hâlde semâ yaptım, elimde neyle mutrip heyetine girdim.

*Füyûz-ı hazret-i pîre şu en celi bürhan
Ki geçmeden sene nazm ü kavâfi vü evzan*

Hz. Pir Mevlânâ'nın bana olan feyzinin en açık delili şu ki bir sene geçmeden vezinli kafiyele şiir söylemeye başladım.

*Yakıştı ağzıma az çok dilindeki hevese
Ve hem de yazdı gazeller sûtûn-ı Muktebes'e*

Gönlümdeki heves az çok ağzıma ve kalemime ulaştı. Muktebes adlı dergide çıkan gazeller yazdım.

*Tanıştı birçok eâzımla şimdi İzmir'de
Bulundu hayli zaman meclis-i ekâbirde*

*Cenâb-ı Eşref'e, Abdülhalîm Memdûh'a
Şekib'e, Hakkî'ya, Nevzad'a Rûhi Baba*

İzmir'de birçok ileri gelen kimseyle tanıştım. Uzun süre büyüklerin toplantılarında bulundum. Şâir Eşref, Abdülhâlîm Memduh, Tokadîzâde Şekip, Bıçakcîzâde Hakkî, Tevfîk Nevzad ve Rûhi Baba bunlardandır.

*Ederdi tekyede hizmet bu ehl-i irfâna
Karıştı işte bu yolda miyân-ı insâna*

Tekke’de bu irfan sâhibi kimselere hizmet ettim. İşte böylece bu yolda insan arasına karışmış oldum.

*O bir geceydi ki gördü garib bir rüyâ
Döküldü destine dendânı cümleten, amma*

*Sâdef gibiydi letâfette hepsi de parlak
Duyulmadı acısı, sonra bir semâ-yı şafak*

*Açıldı uctu fezâyâ elinde tuttuğu ney
Nedir bu vâkıa, böyle göründü peyderpey*

Bir gece çok garip bir rüya gördüm:
Ağzımdaki bütün dişler elime dökülmüştü.
Hepsi sedef gibi parlak ve güzeldi. Herhangi
bir acı da duymamıştım. Daha sonra pırl
pırl aydınlık bir gökyüzü açıldı ve elimde
tuttuğum ney fezâyâ uçup gitti. Ardı ardına
gördüğüm bu rüyâ nedir diye merak ettim.

*Halîl Efendi anın rehberiydi dergebde
Hikâye etti bu rüyâyı, şöyle yordu Dede:*

*Sözün, sazınla, yazında fûrûğ-ı ulviyet
Ki, şûle-pâş olacaktır ilerde bence, evet*

Doğruca dergâhtaki rehberim olan Hâlîl
Efendi’ye gittim, rüyâmı anlattım. Hâlîl
Dede şöyle yorumladı: “Sen ileride üstün
bir yere geleceksin; sözünle, sazınla ve
yazdıklarınla âdetâ alev saçacaksın.”

*Gelirdi haftada bir kere Urla’dan pederi
Şaşar kalırdı görünce bu eski derbederi*

Babam haftada bir kere Urla’dan İzmir’e
gelirdi. Eskiden derbeder bir hayat süren
beni böyle görünce şaşar kalırdı.

*Ederdi Hazret-i Şeyh’e niyâz-ı bî-pâyân
Benim değildir efendim, vakıf kapında bu can*

*Bu sâdece mekteb-i rüşdiyyede biraz benden
Okur yazar gibi olmuştu. Çıktı pek erken*

*Evân-ı devre-i tahsîli kaldı böyle basît
Müsâid olmadı mâzî, felek, zamân u mubîit*

*Olanca gördüğü mâlûm-ı ârifâneleri
Bağışladım der-i dergâba sizsiniz pederi*

Şeyh Nureddin Hazretlerine sonsuz
niyazlarda bulunur ve şöyle derdi: “Efendim
bu can, bu evlât benim değildir, artık
senin kapına vakfedilmiştir. Kendisi
Rüşdiye mektebinden ve biraz da benden
öğrendikleriyle sâdece okur yazar hâle
gelmişti, işi pek erken bıraktı. Bu yüzden
tahsil devresi böyle basit kaldı. Geçmişteki
durumu, tâlihi, zamanı ve muhîti pek müsâit
olmadı. Görüp göreceği sizsiniz, sizce her
şey mâlûm. Onu dergâha bağışladı, artık
babası sizsiniz.”

*O yıl da böylece geçmişti sinni yirmisine
Takarrüb eyledi İstanbul’a hemen o sene.*

*Berây-ı ilm ü hüner tavsiyeyle yolladılar
Cenâb-ı Fâtihü’l-ebvâb kim bilir ne kılar?*

Yıllar böylece geçti, yaşıım yirmiye yaklaşınca
hemen o sene beni ilim ve hüner elde etmem
için babam İstanbul’a gönderdi. Kapıları açan
Cenab-ı Hak kim bilir ne gösterir?



Kültür ve Sosyal İşler Daire Başkanlığı
Mevlana Kültür Merkezi. Çimenlik Mahallesi. Aslanlı Kışla Caddesi. No:8
Karatay/KONYA